

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Ústavní soud zamítl návrh na zrušení 3 denní karenční doby

Ústavní soud rozhodl koncem dubna 2012 o zamítnutí návrhu na zrušení tzv. 3 denní karenční doby, který je v současné době upraven v ustanovení § 192 odst. 1 zákoníku práce. Ústavní soud obdržel návrh na zrušení 3 denní karenční doby již koncem roku 2010. Navrhovatelé argumentovali mimo jiné rozporem s právem občana na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci podle čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Ústavní soud při svém rozhodování o důvodnosti tohoto návrhu posuzoval, zda zákonná úprava sleduje legitimní cíl; tedy zda není svévolným zásadním snížením celkového standardu základních práv.

Ústavní soud se při posuzování legitimacy sledovaného cíle zabýval mimo jiné smyslem a podstatou práva na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci ve smyslu ustanovení čl. 30 odst. 1 Listiny. Ústavní soud uvádí, že: „v obecné rovině je podstatou a smyslem (jádre) tohoto práva zajištění určitého minimálního hmotného standardu postačujícího k vedení důstojného života v případech, v nichž zaměstnanec není způsobilý obstarávat si v důsledku nemoci obživu vlastní prací. Povinnost státu zajistit tento standard **nelze však z ústavního pohledu vnímat jako povinnost poskytovat jednotlivcům sociální plnění v nejvyšší možné (ekonomicky udržitelné) míře, nýbrž pouze jako povinnost zajistit, aby výše, frekvence a povaha těchto plnění zajistila již zmíněný sociální standard**“. Ústavní soud přitom neopomněl připomenout snížení celkové sazby pojistného na sociální pojištění hrazeného zaměstnancem z 8 % na 6,5 % z vyměřovacího základu.

Podle Ústavního soudu třídní výpadek příjmů sice nepochybně představuje jistý zásah do příjmů dotčených osob, avšak nejde (i s ohledem na další garance obsažené v právu sociálního zabezpečení) o takový zásah, který by onemocnělým osobám okamžitě znemožnil dosažení hmotného standardu postačujícího k vedení důstojného života.

Ústavního soudu se přiklonil k názoru, že napadená ustanovení sledují legitimní cíl, jímž je omezení zneužívání nemocenských dávek.

K závěru, že zavedení karenční doby je samo o sobě (tj. nikoliv např. ve spojení s dříve kritizovaným současným zachováním povinnosti platit pojistné) „rozumným“ a dokonce v evropském kontextu obvyklým opatřením vede i skutečnost, že tento institut je uznáván jak v mezinárodním právu, tak i ve vnitrostátních úpravách mnoha států.

Mgr. Dagmar Junková,
advokátka

[Schaffer & Partner Legal, s.r.o., advokátní kancelář](#)

Gallery Myšák
Vodičkova 710/31
110 00 Praha 1

Tel.: + 420 221 506 300
Fax: + 420 221 506 301
e-mail: info@schaffer-partner.cz

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů , judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Velké tápání okolo švarcsystému](#)
- [Dva problémy s pracovní pohotovostí](#)
- [Příkaz a příkaz na místě v přestupkovém řízení vedeném orgány inspekce práce](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Zákon o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele vstupuje v účinnost](#)
- [Souběh funkce statutárního orgánu a pracovněprávního vztahu - judikaturní vývoj](#)
- [Nejvyšší soud: Příspěvek na penzijní připojištění se řadí mezi pracovní a mzdové podmínky](#)
- [Změny nejen parametrů exekučních srážek pro rok 2026](#)
- [Transparentní odměňování](#)
- [K osobnímu příplatku v platové sféře](#)
- [Odvolání vedoucího zaměstnance z funkce a některé související otázky z HR praxe](#)